

Wie raakt aan onderwijs- personeel, raakt aan de toekomst

Op dinsdag 25 november leggen we het werk neer. COV en COC hebben voor die dag samen met de andere onderwijsvakbonden een stakingsaanzegging ingediend. Het is tijd om opnieuw ons volle gewicht in de schaal te werpen nu de federale regering blijft rondjes draaien en vasthouden aan de gekende recepten: sociaal onrechtvaardige ingrepen op pensioenen en uitkeringen en een afbouw van de sociale zekerheid.

Na negen keer protesteren tegen de plannen van de Arizona-regering met telkens opnieuw een ruime aanwezigheid van het onderwijspersoneel, kunnen we niet anders dan nu naar het stakingswapen te grijpen. Geen manifestatie op 25/11 en geen ludieke acties. We leggen het werk neer. Want het moet anders en het kan anders.

Er is meer. Ken jij Maximus, de grijze Wetstraatkat van premier De Wever? Wij stellen je graag voor aan Minimus, de supermuus met een groot hart voor sterk onderwijs. Minimus richt zich rechtstreeks tot Maximus in een open brief die je hier kan lezen en die we ook op onze website publiceerden. Jouw vakbondsafgevaardigde ontving al een poster met Minimus, om op te hangen in de leraarskamer.

Heb je vragen over de staking op jouw school? Stel ze aan je vakbondsafgevaardigde. Op www.cov.be vind je de stakingsaanzegging, antwoorden op veelgestelde vragen, materiaal om te downloaden en te delen, ... Je hebt de keuze om te staken voor één uur (zonder stakingsvergoeding), een halve of een hele dag.

25 NOVEMBER IS ONZE DAG!

Laten we er samen voor zorgen dat de staking gehoord, gezien én gevoeld zal worden.

We rekenen op jouw inzet!

Hier vind je
alle informatie

TEKST
Lies Van Rompaey

Beste Maximus

Open brief van supermuus Minimus, hoeder van sterk onderwijs,
aan de grijze kater Maximus

Muizenissen ... iedereen heeft er wel eens last van. Ze wriemelen en wroeten in je hoofd, ze knagen dag en nacht aan je geweten. Ook jij zal ze ongetwijfeld kennen. Je baas blijft evenmin van muizenissen gespaard. Wie na maanden rekenen nog altijd denkt dat het begrotingstekort vooral opgelost zal raken door te besparen op onderwijs, moet wel muizen in het hoofd hebben. Onderwijs viseren, koopkracht afbouwen, mensen met pech bestraffen en jonge collega's alle hoop op een rechtvaardig pensioen ontfangen: het zijn bizarre keuzes voor wie beweert onze welvaartstaat te willen redden.

We zijn het eens: besparen moet en iedereen moet zijn deel doen. Maar, Maximus, waar is de visie? Welke samenleving bouwen we samen? Waar ligt de plaats van onderwijs in dat grote spel? Nu wordt er geschaafd alsof het een simpel kat-en-muis-spel is.

Onderwijs wordt extra hard getroffen. Terwijl net de onderwijsprofessionals de echte helden zijn, supermuizen die de toekomst vormgeven. Onze eisen als COV en COV zijn helder:

- **Stop de sluipende verarming van onderwijspersoneel**
Onder de vlag van "harmonisering" en door de vertraagde indexering kelderen hun pensioenen en daalt de koopkracht voor jong en oud.
- **Deeltijds werkenden die zorg en job combineren, verdienen respect**
In onderwijs werken bij uitsteking veel mensen, vooral vrouwen, die door hun loopbaankeuzes de maatschappij helpen dragen. Ze worden daar nu met terugwerkende kracht voor gestraft en krijgen een oneerlijk pensioen. Dat is sociaal én menselijk onrecht.
- **Bied zekerheid aan langdurig zieken en oudere collega's**
Collega's kiezen niet voor pech maar worden er wel voor gestraft. Met de afschaffing van het medisch pensioen en het gemorrel aan de eindeloopbaanstelsels worden de laatste zekerheden voor zieke en oudere collega's weggenomen. Dat beleid jaagt angst aan in plaats van te verbinden.
- **Kies voor waardige loopbanen**
Werkstress en psychosociale druk zijn torenhoog in onderwijs, het aantal langdurig zieken te hoog. De impact daarvan op de pensioenen is groot. Juist nu moeten we investeren in duurzame loopbanen en niet besparen, zeker in onderwijs!

Wie onderwijs verwaarloost, snijdt niet enkel in budgetten, maar in het hart van de samenleving. Beleid is kiezen. Jouw baasje kiest vandaag voor snelle oplossingen die kwetsbare en gewone burgers treffen. Echte rechtvaardigheid vergt een solidaire bijdrage van iedereen, op elk inkomen en geen uitholling van de sociale zekerheid en een selectieve lastenverschuiving die gezinnen in onzekerheid stort. Onlangs kwamen meer dan 100.000 muizen en katten samen op straat voor een ander beleid. Een signaal dat buldert, geen fluistering. Ook jij kan er niet naast kijken. Daarom zal je mij voortaan zien schuifelen door scholen, kronkelen tussen boeken en lessen, en tevoorschijn zien komen tussen de kleinste spleten, want de kaas zullen wij niet van ons brood laten eten. Daarom zal je mij en mijn collega's ook zien staken op 25 november!

Net als Tom en Jerry kunnen we botsen. Maar diep vanbinnen weten we: we kunnen niet zonder elkaar. Gelukkig eindigt het meestal met een knipoog in plaats van een klap met de koekenpan.

Laten we samen, katten en muizen, opkomen voor een sterk onderwijs en een rechtvaardige samenleving. Hoogachtend en strijdvaardig,

Minimus, Supermuus, namens COV en COC